УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
Александре Пауновић, мастер

Херменеутика и обликовање душе у лирским дискурсима Иве Андрића

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. *Датум и орган који је именовао комисију* Одлуком Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанда Александре Пауновић. 2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен: 1. ментор: др Александар Јерков, редовни професор, српска књижевност 20. века, 2016, Филолошки факултет Универзитета у Београду 2. др Светлана Шеатовић, виши научни саветник, 2006, српска књижевност, Институт за књижевност и уметност, Београд 3. др Часлав Николић, 2017, ванредни професор, српска књижевност, Филолошко уметнички факултет, Крагујевац 4. др Мина Ђурић, доцент, 2019, српска књижевност 20. века, Филолошки факултет Универзитета у Београду
II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА
Александра Пауновић рођена је 4.1.1990. године. Уз Вукову диплому је као ђак генерације завршила основну школу у Белановцима, а гимназију је завршила у Лесковцу. Основне акадамске студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду са просеком 9.31 на Групи за српску књижевност и језик са компаратистиком. Дипломирала је 2014. године (тема „Ка стваралаштву Раше Ливаде: прилог уз библиографију“).

Мастер студије завршила је 2015. године са просеком 9.83 и тезом: „Ни стаза ни имена: *Знакови поред пута* Иве Андрића на темељу душе“. Од новембра 2015. године је докторанд на Филолошком факултету у Београду на модулу Српска књижевност са просеком 10. Учестовала на научним међународним и националним скуповима у иностранству (Аустрија, Македонија) и Србији. Добитница је награде *Златно перо* Задужбине Доситеја Обрадоивића за есеј „У тајанству света Б. Ћопића: Оно чему се радује меланхолик“ (2016). Запослена је на Институту за књижевност и уметност у звању истраживача приправника у оквиру одељења *Поетика модерне и савремене српске књижевности*.

Служи се француским, енглеским и руским језиком.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. „Историја приређивања *Знакова поред пута* Иве Андрића“, *Свеске Задужбине Иве Андрића*, 2016, 33, 147–177;
2. „Љескање душе и/или љескање сопства – *Знакови поред пута* Иве Андрића“, *Савремена проучавања језика и књижевности: зборник радова са VIII научног скупа младих филолога, одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу 2. априла 2016. године, књ. 2*, Крагујевац: ФИЛУМ, 2017, 221–235;
3. „Хумористично и меланхолично у приповедној прози Бранка Ћопића”*, О Б. Ћопићу: зборник*, Вишеград: Андрићев институт, 2016, 265–282;
4. „*Осама* Владимира Кецмановића – у нутрини омаме“, *Црте и резе 8: Избор радова са књижевног конкурса „Андра Гавриловић 2016“*, Свилајнац: Ресавска библиотека, 2017, 276–288;
5. „На путу ка једном *другом граду* Владе Урошевића“, *Читање и молк: читање на македонската литература и култура: Зборник на трудови од меѓународната научна конференција „Критика и молк: читање на македонската литература и култура“*одржана во МАНУ на 7 и 8 ноември 2016 година, Скопје: Институт за македонска литература, 2017, 445–457.
6. „Воз: *Вот чуднај метаморфоз*! Нацрт за могући поетички (раз)говор“, *Железница, књижевнот и филм: зборник радова са међународне научне конференције, Андрићград (Вишеград), 4–6. децембар 2015*, Андрићград: Андрићев институт, 2017.
7. „Интимне (и друге) историје у лирици Милене Марковић“, *Српске песникиње: зборник радова*, Андрићград: Андрићев институт, 2018, 209–235.
8. „Песмина првина или питање Чиме се поезија пуни у песништву Ђорђа Сладоја?“, *Зборник Ђорђо Сладоје: силазак у самоћу*, Нови Сад: Orpheus, 2016, 26–43;
9. „(Не)остварива радост у песничком делу Ј. С. Миличића“, *Јосип Сибе Миличић: време, простор, судбине, зборник радова са међународне конференције „Јосип Сибе Миличић: време, простор, судбине“одржане у Београду, 2. јун 2017*; Београд: Институт за књижевност и уметност: Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“; Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Centar za komparativnohistorijske i interkulturne studije, 2018, 247–271;
10. „У тајанству света Б. Ћопића: Оно чему се радује меланхолик*“, Филолог,* децембар, 2018, 382–399.
11. „У име Андрићевог јубилеја“, *Књижевна историја*, бр. 165, 2018, 297–303.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат Александра Пауновић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА
НАПОМЕНА:

За ментора је предложен/а др Александар Јерков, редовни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. *Смисо (књижевне) имагинације: Европа и књижевна истина. Херменеусиа*, Београд, Филолошки факултет 2015.
2. *Смисао (књижевне) имагинације: Тајна Европе и српска књижевност. Апокриптика*, Београд, Филолошки факултет, 2015.

3. *Smisao (srpskog) stiha. De/konstitucija*, Beograd, Institut za književnost i umetnost, 2010.
4. *Smisao (srpskog) stiha: Samo/osporavanje,* Beograd, Institut za književnost i umetnost, 2010.
5. Иво Андрић, *Поезија*, прир. Александар Јерков, Сремски Карловци, Каирос, 1998.

Комисија сматра да проф. др Александар Јерков испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област србистике и српске књижевности двадесетог века.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

1. *формулације назива тезе (наслова)*

Комисија закључује да је радни назив тезе *Херменеутика и обликовање душе у лирским дискурсима Иве Андрића* прикладан и да добро репрезентује предложену тему и проблематику која је предмет истраживања.

Наслов докторске дисертације повезује једну старију називницу, каква је душа, са фукоовским дискурсом, што је вишеструко оправдано како с обзиром на то да истраживање обухвата жанровски различита дела нашег нобеловца, тако и с обзиром на савремене теоријске приступе које овај рад узима у обзир и користи се њима.

2. *предмета (проблема) истраживања*

Предмет истраживања обухвата целину лирског у делу Иве Андрића, али схваћеног у извесној конкретности, дакле, како кандидаткиња и наводи, у раним жанровским трансформацијама (*Ex Ponto*, *Немири*, стихови, песме у прози), у путописном, есејистичком, медитативном дискурсу, тамо где се лирско јавља у приповедачком и романсијерском опусу, затим у *Знаковима поред пута* и напокон белешкама и маргиналијама, преписци и преводима, тако да се истраживање протеже од појаве 1911. до постхумно објављиваних текстова и захтева текстолошку и генетичку обазривост и решавање невероватно сложених питања оставштине.
Овако одређен предмет истраживања је, иако везан за опус једног аутора, изузетно обиман и представља изазов који је на граници онога што се у формату дисертације може поуздано и са сигурношћу истражити. Реч је о томе да свако проширење сагледавања лирског из домена одређеног поезијом у њеном препознатиљивом виду отвара посебне проблеме, а они су, када је о Андрићевом делу реч, посебно условљени његовим односном према сопственој поезији, а затим и статусом у којем нам је његова оставштина била доступна. Срећом је лични фонд углавном уредан, тако да је ово рад који би могао бити дисертација и само по томе што има да дâ реконституцију Андрићевог лирског наслеђа, а рад нуди и целовиту интерпретацију која хоће да покаже како су херменеутика душе и лирско обликовање, или лиркса предства о њој, два фокуса истог иманенцијалног (овако ћемо, по узору на трансцендентално, у овој приици назвати покрет ка унутра који иде мимо познатог налеђа појма психе) хоризонта. Значај предмета истраживања је, ваља дакле додати, заправо тростру к. Први је строго филолоши као поглед на целину опуса, други је постхерменеутички и хоће да у размерама савремене мисли о књижевности утврди одакле потиче фасцинација *дубином* Андрићевог текста (то се за антику види код Јегера, Родеа и Снела, али се у савремености тек код Фукоа поново поставило као релевантно), напокон да покаже како се у тумачењу нашег писца може видети хоризонт светскоисторијског искуства одржања хуманитета. Динамика и дијалектика овог расуђивања о односу тумачења и душе, дакле, својеврсна теорија лирског достигнућа, показује како се уз релеватност предмета проучавања у његовом фактицитету, да најзад установимо шта пише и где пише оно што крње и изобличено видимо у неким издањима Андрићевих дела, да одредимо допринос лирског домена Андрићевом опусу у историји српске књижевности, те напокон да оценимо теоријски принос овог истраживња, вођеног како се то каже одоздо нагоре, ка целини теоријске проблематике. У богатој

литератури о Андрићу има низ прилога појединачним проблемима разумевања лирских домена у делу Иве Андрића, понешто је о томе писао и предложени ментор са којим су ова питања расправљана и договарана, али немамо целовиту слику ни песничког субјекта, некмоли целине лирског достигнућа у стврлаштву једног од наших највећих писаца. Отуда тростепена релеванција овог предмета истраживања допушта да се закључи како је ово рад који је битан у самом свом предмету.

Комисија, дакле, у складу са овим обрасцем извештаја закључује да предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем јесте оно што припада добро замишљеној и предложеној дисертацији.

3. *Библиографија прелиминарних истраживања*

Кандидат је приложио исцрпну почетну библиографију:

Ado, Pjer. *Duhovne vežbe i antička filozofija*. Beograd: Fedon, 2015.
Ado, Pjer. *Unutrašnja tvrđava: Uvod u delo Samom sebi Marka Aurelija*, prev. Olja Petronić, Beograd: Fedon, 2016.
Андрић, Иво. *Историја и легенда*, Београд: Удружени издавачи, 1976.
Андрић, Иво. *Шта сањам и шта ми се догађа*: *песме и песме у прози*. Београд: Просвета, 1976.
Андрић, Иво. *Травничка хроника.* Београд: Удружени издавачи, 1976.
Андрић, Иво. *Јелена, жена које нема: приповетке*, Београд: Удружени издавачи, 1976.
Андрић, Иво. *Кућа на осами и друге приповетке*. Београд: Удружени издавачи, 1976.
Андрић, Иво. *Ex Ponto, Немири, Лирика*, Београд: Просвета, 1981.
Андрић, Иво. „Бележница бр. 1“, прир. Бранимир Живојиновић, Свеске Задужбине Иве Андрића, 18, 2001, 11–107.
Андрић, Иво. *Проклета авлија*, Београд: Вечерње новости, 2004.
Andrić, Ivo. *Staze, lica, predeli*, Beograd: Dereta, 2004.
Andrić, Ivo. *Znakovi pored puta*. Novi Sad: Budućnost, 2011.
Andrić, Ivo. *Ex Ponto, Nemiri, Lirika*, Beograd: Dereta, 2011.
Aristotel. *O duši: parva naturalia*, prev. i komentari Slobodan Blagojević, Beograd:Paideia, 2012.
Vatimo, Đani. *Kraj moderne*, prev. Ljiljana Banjanin, Novi Sad: Bratstvo–Jedinstvo, 1991.
Biasi, Pierre-Marc de. *Génétique des textes*. Paris: Biblis, 2011.
Brajovuć, Tihomir. *Teorija pesničke slike*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2000.
Brajović, Tihomir. *Fikcija i moć: ogledi o subverzivnoj imaginaciji Ive Andrića*, Beograd: Beograd: Arhipelag, 2011.
Brajović, Tihomir. *Narcisov paradoks. Problemi pesničke samosvesti i srpska lirika modernog doba (evropski i južnoslovenski kontekst)*. Beograd: Službeni glasnik, 2013.
Brajović, Tihomir. *Groznica i podvig: ogledi o erotskoj imaginaciji Ive Andrića*, Beograd: Geopoetika, 2015.
Veyne, Pol. „Le dernier Foucault et sa moral“, *Critique*, 1986, 939, 442–471.
Veyne, Pol. *Foucault, sa pensée, sa personne.* Paris: Albin Michel. 2010.

Gadamer, Hans Georg. *Početak filozofije*, Beograd: Fedon, 2007.
Giddens, Anthony. *Modernity and Self-Identity: Self and Society in the Late Modern Age.* Stanford University Press: Stanford, 1991.
Grésillon Almuth. *Éléments de critique génétique. Lire les manuscrits modernes*, Paris: PUF, 1994.
Grasset, Bernard. „Philosophie, poésie, mystère“, *Revue philosophique de la France et de l'étranger: Poésie, philosophie et mystère*, tome 137, 1, 2012.
Crasson, Aurèle. „Contextures graphiques dans les manuscrits d'auteurs : repères“, *Genesis*, 2013, 37.
Делић, Јован. *Иво Андрић, мост и жртва*. Нови Сад: Православна реч, 2011.
Делез, Жил. *Знаци*, прев. Иван Миленковић. Београд: Плато, 1998.
Дерида, Жак. „Шта је поезија?“, прев. Гордана Стојаковић, *Поља*, 1992, 339, 123.
Derida, Žak*. „Pismo Deridi o pitanju knjige“*, prev. Ljiljana Cvijetić-Karadžić. *Delo*, 1992, br. 3–4, 208–216.
Derida, Žak. *Pisanje i razlika*, prev. Vanda Mikšić. Sarajevo: Bemust, 2007.
Долар, Младен. *Глас и ништа више*, прев. Иван Ненић, Београд: Службени гласник, 2013.
Dufrenne, Michel. *Oko i uho*. Prev. Nada Sefarović. Banjaluka: Glas, 1989.
Eriksen, Trond Berg. *Niče i moderna*. Prev. Jelena Loma. Loznica: Karpos, 2014.
Иванић, Душан. „Ex Ponto Иве Андрића – питања успостављања основног текста“, *Књижевна историја*, 1980, XII, 47, 377–389.
Иванић, Душан*. Основи текстологије: увод у текстологију новије српске књижевности*, Београд: Народна књига, 2001.
Imbach, Ruedi. „La philosophie comme exercice spirituel“, *Critique*, 454, 275–283.
Zurovac, Mirko*. Umjetnost kao istina i laž bića*. Novi Sad: Matica srpska, 1986.
Ingarden, Roman*. O književnom delu*, Beograd: Foto Futura, 1986.
Јандрић, Љубо*. Разговори са Ивом Андрићем*, Београд: СКЗ, 1977.
Јерков, Александар. „Оглед о спознајном интересу историјског романа: прилог постмодерној археологији приповедања“, *Историјски роман*, Београд: Институт за књижевност и уметност, Сарајево: Институт за књижевност, 1996.
Jerkov, Aleksandar. „Nemoć istorije, istorija nemoći“, *Reč*, 1996, br.28, str. 73- 80.
Jerkov, Aleksandar. „Čisto imaginarno: prilog poetoleksičkom prevazilaženju identiteta“, *Novi nihilizam: postmodernistička kontraverza*, Beograd: Dom omladine Beograda, 1996.
Јерков, Александар. „Лирика Иве Андрића“, *Лирика*, Иво Андрић, Сремски Карловци: Каирос, 1998, 202–222.
Jerkov, Aleksandar. *Smisao (srpskog) stiha. De/konstitucija*. Beograd: Institut za književnost i jezik, 2010.
Kangrga, Milan*. Smisao povijesnoga*, Zagreb: Studentski centar sveučilišta u Zagrebu, 1970.
Kangrga, Milan*. Spekulacija i filozofija: od Fihtea do Marksa*, Beograd: Službeni glasnik, 2006.
Karaulac, Miroslav. *Rani Andrić*. Beograd: Prosveta, 2003.
Kant, Imanel. *O lepom i uzvišenom*, prev. Gligorije Emjaković. Nova Pazova: Bonart, 2002.
Konstantinović, Radomir. *Biće i jezik u iskustvu pesnika srpske kulture XX veka,* Beograd: Prosveta, 1983.
Collot, Michel. *La poésie moderne et la structure d'horizon*. PUF, 1989.
Collot, Michel. *Gérard de Nerval ou la dévotion à l'imaginaire.* PUF, 1992.

Compagnon, Antoine et al. “Génétique, intertextualité et histoire littéraire“, *Genesis*, 2010, 30.
Konstantinović, Radomir. „Fenomen tišine u delu I. Andrića“, *Delo*, 1980, br. 1, god.
Кристева, Јулија. „Путања меланхолије“, *Градац*, бр. 160-161, 2006-2007, 179-184.
Кристева, Јулија. *Црно сунце: депресија и меланхолија*, прев. Младен Шукало. Нови Сад: Светови, 2004.
Kurcijus, Ernst Robert. *Evropska književnost i latinki srednji vek*, prev. Stjepan Markuš. Zagreb: Matica hrvatska, 1971.
Lavelle, Louis. *La parole et l’écriture*. Paris: L’artisan du livre, 1942.
Lavelle, Louis. *L’âme humaine*. Aubier, 1951.
Lavelle, Louis. *De l’intimité spirituelle*. Aubier, 1955.
Lacan, Jacques. *Četiri temeljna pojma psihoanalize: XI seminar*, prev. Mirjana Vujanić-Sednicki, Zagreb: Naprijed, 1986.
Lejeune, Philippe. *Les Brouillons de soi*. Seuil, 1998.
Macé-Scaron, Joseph. *Montalgne, notre nouveau philosophe.* Paris: Biblis, 2011.
Niče, Fridrih. *Rođenje tragedije iz duha muzike*, prev. Vera Stojić, Beograd: Dereta, 2012.
Новаковић, Јелена. „Изгнанство у Андрићевим *Знаковима поред пута*“, *У трагању за јединством*, Сремски Карловци, Нови Сад : Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1995, 193-202.
Новаковић, Јелена. „Иво Андрић и Анри де Монтерлан“, *Анали Филолошког факултета*, књига XX , 2000, 180 – 198.
Novaković, Jelena. „Littérature et mélancolie: les auteurs français dans les cahiers de notes d'Ivo Andrić“ , *Наслеђе*, 2011, 19, 29-42.
Павловић, Лепосава Бела. „Сећање на Иву Андрића“, *Свеске Задужбине Иве Андрића*, 14, 1998, 135–153.
Palavestra, Predrag. „Usamljenički nemir Ive Andrića“, *Književne teme*, Beograd: Kosmos, 1958.
Палавестра, Предраг. *Скривени песник: прилог критичкој биографији Иве Андрића*. Београд: Словољубве, 1981.
Палавестра, Предраг. „Андрићева историјска свест“, *Књижевност – критика идеалогије*, Београд: СКЗ, 1991, 90-106.
Пантић, Михајло. „Поезија Иве Андрића“, *Дело Иве Андрића*, Београд: САНУ, 2018, 67–95.
Patočka, Jan. *Izbor iz filozofskih spisa*, prev. Tihana Hamović, Novi Sad: Akademska knjiga, 2013.
Первић, Мухарем. „Портрет уметника“, Зборник о Андрићу, Београд : СКЗ, 1999, 272-281.
Петковић, Јован. *Лирика И. Андрића*. Ниш: Rpller print, 2005.
Петров, Александар. „Поетско у Андрићевој прози“. *У простору прозе: огледи о природи прозног израза: Иво Андрић, Вељко Петровић, Милош Црњански, Мирослав Крлежа, Оскар Давичо, Михајло Лалић*, Београд: Нолит, 1968, 95–129.
Platon. *Državnik; Sedmo pismo*, prev. Veljko Gordan. Zagred: Fakultet političkih nauka u Zagrebu, 1977.
Понти, Морис Мерло. *Структура понашања*, прев. Боро Гојковић, Београд: Нолит, 1984.
Prole, Dragan. *Pojave odsutnog: prilozi savremenoj estetici*, Sremski Karlovci: Izdavačka

knjižarnica Zorana Stojanovića, 2016.
Selcer, Mark. „Grafičko nesvesno: odgovor“, *Reč*, 1977, 31, 74-77.
Stanišić, Radoman Raco. *Meditativni fragment Andrićeve proze*, Nikšić : Univerzitetska riječ, 1984.
Тасовац, Тома. „Негација као присуство одсуства у делима Иве Андрића“, *Свеске Задужбине Иве Андрића*, 2000, 16, 161–224.
Tartalja, Ivo. „Gvičardini i Andrić: putevima brige za ćutanje o tajni”, *Sveske Zadužbine I. Andrića*, 5/1988, str. 215-224.
Thélot, Jérôme. *Les inventions littéraires de la photographie*. PUF, 2003.
Thélot, Jérôme. *Le travail vivant de la poésie*. Encre marine, 2013.
Fridrih, Hugo. *Struktura moderne lirike XX veka*, Zagreb: Stvarnost, 1969.
Fuko, Mišel. *Riječi i stvari: arheologija humanističkih nauka*, prev. Nikola Kovač, Beograd : Nolit, 1971.
Fuko, Mišel. *Hermeneutika subjekta*, prev. Milica Kozić i Branko Rakić, Novi Sad : Svetovi, 2003.
Фуко, Мишел. „Дискурс и истина“, прев. Наташа Пралица, *Златна греда*, 66 (април), 15-20, 2007.
Fuko, Mišel. *Poredak diskursa*, prev. Dejan Aničić, Loznica: Karpos, 2007.
Fuko, Mišel. *Tehnologija sopstva: spisi o poznoj antici i ranom hrišćanstvu*, prev. Vedrana Veličković, Olja Petrović i dr., Loznica: Karpos, 2014.
Фуко 2013: M. Fuko, „Moje telo, ovaj papir, ova vatra“, u: *Istorija ludila u doba klasicizma*, prev. Jelena Stakić, Novi Sad: Mediterran publishing.
Хајдегер, Мартин. *Певање и мишљење*, прев. Божидар Зец, Београд; Нолит, 1982.
Хајдегер, Мартин. *Извор уметничког дела*, превод Саша Радојчић, Врбас: Слово, 1996.
Хајдегер, Мартин. *Путни знакови*, прев. Б. Зец. Београд: Плато, 2003.
Хајдегер, Мартин. *Битак и време*, прев. Милош Тодоровић, Београд: Службени гласник, 2007.
Hegel, Fridrih. *Estetika*. Beograd: Bigz. 1986.
Hadot, Pierre. *La philosophie comme manière de vivre.* Paris: Albin Michel, 2002.
Hadot, Pierre. *Wittgenstein et les limites du langage*. Paris: J. Vrin, 2004.
Hay Louis. „Le texte n’existe pas. Réflexions sur la critique génétique.“ *Poétique*, 1985, 85, 147– 158.
Hay Louis. *La Littérature des écrivains. Questions de critique génétique*, Paris: José Corti, 2002.
Hay Louis. „Défense et illustration de la page.“ *Genesis*, 2013, 37.
Willemart, Philippe. *Critique génétique: pratiques et théorie*. Paris: L’Harmattan, 2008.
Willemart, Philippe. „Comment comprendre et penser le manuscrit ?“, *Genesis*, 2010, 30.
Wolf, Werner. „The Lyric: problems of Definition and Prposal for Reconceptualisation“, *Theory into Poetry: New approaches on the Lyric*, edited by Eva Müller-Zettelmann and Margarete Rubic, Rodopi, Amsterdam – New York, 2005.
Црњански, Милош. „Писма Милоша Црњанског Иви Андрићу“. *Свеске Задужбине Иве Андрића*, 2000, 16, 39–96.
Chenet, François. „Métaphysique et poésie : une admirable concordia discors?“, *Revue philosophique de la France et de l'étranger: Poésie, philosophie et mystère*, tome 137, 1, 2012.
Шеатовић, Светлана. *Епизација модерне лирике*. Београд: Институт за књижевност и уметност. 2014.

Štajger, Emil. *Umeće tumačenja i drugi ogledi*, prev. Drinka Gojković. Beograd: Prosveta, 1978.

Циљеви, хипотезе и резулати:

Циљеви истраживања су савршено јасно одређен у сва три домена. Први је текстолошко и генетичко истраживање опуса и утврђивање свих лирксих домена у њему. Други је тумачење целине песничког опуса и лирског домена стваралаштва Иве Андрића, те његово постављање у историји српске књижевности и токовима разумевања поезије, а једним делом и према проблематици промена поетике у песништву двадестог века. Трећи је одређење савремене херменеутичке и постхерменеутичке перспективе тумачења и разумевања књижевности, те конституција једног другачијег појма душе, који узима у обзир традицију, али се и не зауставља само у њој и књижевности модернизма, односно стваралаштва на изласку из те епохе. Циљ је, дакле, да се мање познати домени Андрићевог ствралаштва, иако су они и у делима која су носећа за наше књижевно памћење, постигне нови целовит резулат. Главна хипотеза је да се нешто од неодољивости Андрићевог текста као таквог, која је могла бити везана за стваралачко утемељењње и преобликовање историјског памћења, или рецимо за наративну синтаксу која је ослоњена на послевуковски епски идеал, покаже како сентенциозност и лиричност граде једно врело сазнања и вредности из којег проистиче посебан интензитет естетског дејства. У том погледу је ово врло важно, базично истраживање, његов домен су србистика и савремена српска књижевност, културологија и савремена теорија херменеутичког саморазумевања.

План рада подразумева етапно и систематично истраживање Андрићеве оставштине, рад на тексту и са текстом до формирања основе и обнове неких дела, као што су *Знакови поред пута*, где је нужно успоставити основни текст, раздвојити аутентични рукопис од не/основаних приређивачких интервенција. У исти мах се ради преглед познатих тумачења песничких и широко лирских одлика Андрићеве имагинације, а затим системтично развија и уводи један новији појам лирског и душе док се испитује зашто је он неопходан у делима Иве Андрића. За то је потребан увид у богату страну литературу, који би се могао остварити у некој већој и боље опремљеној страној библиотеци. Током рада су, дакле, здружене различите методе истраживања, од строго филолошких у традиционалном смислу речи, до постхременутичких, које захтевају велику методолошку и теоријску спрему и у којима се колегиница Пауновић већ представила у својим радовима.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА:
НАПОМЕНА:

Комисија у складу са овим обрасцем констатује да је колегиница Александра Пауновић подобна кандидаткиња за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија такође констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области српске књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Александар Јерков подобан за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Александре Пауновић и предложене теме докторске дисертације *Херменеутика и обликовање душе у лирским дискурсима Иве Андрића*, а да се за ментора именује др Александар Јеркова, редовни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1. ментор: др Александар Јерков, редовни професор

2. др Светлана Шеатовић, виши научни саветник

3. др Часлав Николић, ванредни професор

4. др Мина Ђурић, доцент

5.